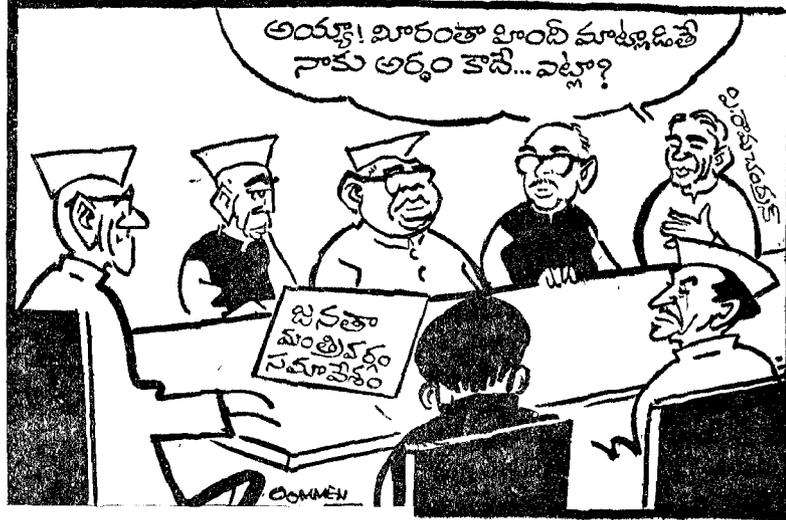
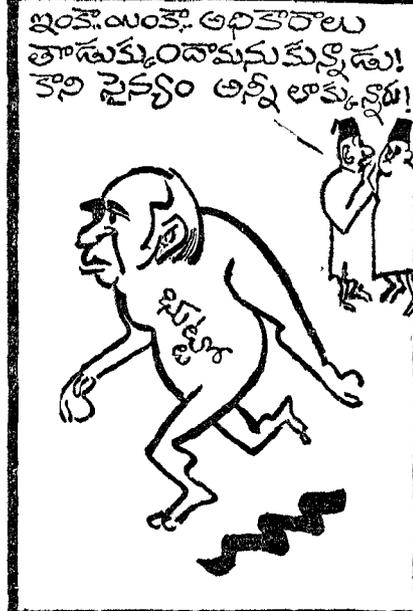
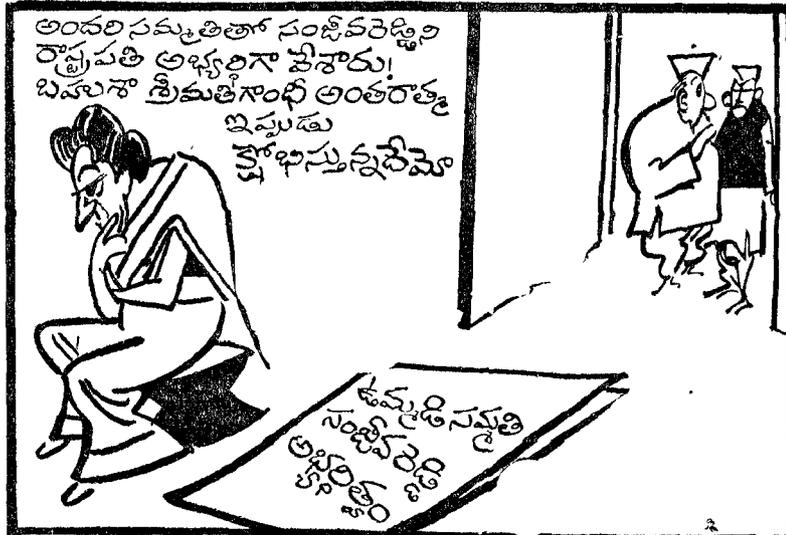

అంకం హాకడ క్లమిక

“కరుణా డాలింగ్..”

నందోదన మాడగానే కరుణ గుండెలు గుబుగుబలాడేయి. అటుఇటు వెంపల పొడుపున కళ్ళుపాకించి “ఎవరూ మాడలేదుకదా” అనుకుంది.

ఆమె బుగ్గలు ఎరబడ్డాయి.

సిగ్గుతోకాదు. గొంగళిపురుగులు పాకినట్లు ఫీలవడం వల్ల. ‘ఎవడీ డాలింగ్ దొర్తాగ్గుడు’ నుకుని గార్డెన్ లో చొరబడి వచ్చి కలలో ఒంటరిగా కూర్చొని వున్నాం మధ్య ఉత్తరం వుంచి చదువుకుంది

“కరుణా డాలింగ్” వనిలేని వాళ్ళు ఏది సార్లు నిద్రినట్లు బండరాత?

ఎవరీ అగంతకుడు అనుకుంటున్నావా? ఈ పిలుపులోనే హద్దులు మీరినట్లు బాధ వడుతున్నావా? నేను మాతం-పాక్కూగా భావిస్తున్నాను.

‘ఇంతకీ నేను ‘చిట్టి బాబుని’ గుర్తొచ్చానా? వారం రోజుల క్రితం అమ్మాయిగార్ని పెళ్ళి చూపులో వరించి నా వరం చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్న అదృష్టశాలిని. “మధ్య వచ్చావు” అని ఆ ఉదయంలోనే ఎల గెట్టి చాలా అనుకున్నా. నంతోపం పట్టలేక సోయా. కాని ఏక్కడా దొరక్కండా తర్వాత నా నిర్ణయం ఉత్తరం ద్వారా తెలియచేస్తానని బింకంగా పెళ్ళికొడుకు హోదాలో చెప్పడనికి ఎంత నిగ్రహించుకోవాలని వచ్చిందో సీతేం తెలుసు? నా నిర్ణయానికి మధ్యగర్భవాలి. వద్దెని మిది మందిని కాదని కాలదన్నీ యివాళ నిన్ను ఇవ్వవడానం పే నీకు గర్భకారణం కాదా?

నాలుగేళ్ళుగా నేను జరుపుతున్న ఆడ పిల్లలవేలలో నీ నంబర్ ‘నెన్ టీన్’ పెళ్ళి చూపులో ఈ విషయం మీకు తెలుసు. వద్దెనిమిది మంది నా ‘ఓ.కె.’కోసం తహతహ లాడారు. ఏం ప్రయోజనం. ఒక్కళ్ళువారి క్షేమం మెంట్స్ కి వరితూగలేదు.

అంతా మోద్దురాచిప్పల్లా తలొంచుకుని నేలకు తావడం అయిపోయిన వాళ్ళే. తలలు వంచుకున్నా. నచ్చుతానోలేదో నచ్చుతానోతయం కొండ చిలువను పుల్లతో పొడిచి ఆడిందే పాముల వాడిలా బలవంతంగా ఇంటర్వ్యూ చేయాలని వచ్చింది. పేరడిగితే సిగ్గు చదువడిగితే సిగ్గు, భయం. గుడ్డి మూగ చెనిటి లక్షణాలు కనపెట్టాలన్నా ఆవగించంత అవకాశం ఇవ్వకుండా వెకట్టే దీ సవరన.

అతిమర్యాద. బానిస స్వభావం. తలోంకం

నటన ఆసాజతగం- నాన్సెన్- ఒక్కరూ నచ్చలేదు అందముంటే చదువుండక చదువుంటే అందముండక, రెండూ వుంటే నాజుకు తెలియక చిరాకు సుట్టం చేశారు.

అప్పారాజ్ - వెళ్ళిమాపులకని టాక్సీలకని మూడవేలు ఖర్చు వెట్టిన అమ్మనాన్న నాకు రచ్చిన అడవి దొరకదని బెంగ వెట్టుకున్నారు. స్నేహితులు 'ఎక్కడో బోలా పడావురో!' అంటూ ఎగతాళిచేశారు. అందర్ని తోసి వచ్చాను అలాంటి అమ్మాగని దొరికేవరకూ అందరూ నా అమ్మగారిని సాధిస్తాను

అప్పుడే నా వెళ్ళి' అని నవ్వులు చేశారు. వాటన్నిటికీ రిస్కే - నువ్వు! నువ్వు అందరిలా తలదించుకోక ఏదిరించి చూసావు. చలాకీగా తిరగావు. ఏమని చేసినా అందంగా కనిపించావు. అందుకే అంతగా నచ్చావు.

ముందేవెప్పాను. ఇదినాకు గర్వకారణం. నాలంటి వాడు లభించడం నీ అదృష్టం. ముగించేముందు 'చిన్నముద్దు' ఈ కవర్లో ఎంకోట్ చేసు న్నా, అంటే ఏవిటోకాదు - ఉత్తరం ముద్దు వెట్టుకొని సోస్తు చేసు న్నా.

తిరిగి నువ్వు ముద్దు వెట్టుకుంటే నాముద్దు నీకు చేరినట్టే

నీ

చిట్టి బాబు

కరుణ ఉత్తరం ముద్దు వెట్టుకోకుండా చేతులమీద బల్లి వడ్డట్టు... కాగితం వదిలేసింది ముద్దు అందుకోడానికి సిగ్గు వేసికాదు చివర్న అది వింగిలి కాగితమని తెలిసినందుకు!

* * *

సాయంత్రం.

ఇంట్లో అందరూ షిషింగ్ కు వెళ్ళారు. 'డబ్బబ' తలుపు బాదిన శబ్దం.

'వస్తున్నా' అని కేక పెట్టి ఒక్క అలగలో వెళ్ళి తలుపు తీసింది కరుణ. ఎదురుగా - చిట్టి బాబు.

అదిరి పడింది కరుణ.

సింహం జూలు తలకట్టుతో - అట్టపెన మంత ఆద్దాలతో - రైల్వే స్టేషన్ లో తాలూక బొగ్గు సాడిఫినిషింగ్ లో ఎదురుగా వచ్చిన మిది సంబంధాల ముద్దుల వెళ్ళికోడకు.

(వయోగా బడలిక, నీరసంతో కొంత వాడేపోయి వున్నాడు.

"కరుణా మీ ఫాదర్ వున్నారా?"

"అమ్మానాన్నా యిఫాడే బజారుకు వెళ్ళారు కూర్చోండి"

"వే... ఇంట్లో ఎవరూ లేంన్నమాట"

అంటూ హాల్స్ కూర్చోవాడు చిట్టి బాబు

"అరగంటలో వచ్చేస్తారు. వెయిట్ చెయ్యండి" అంటూ లోపలికి వెళ్ళబోయింది.

"కరుణా శీతోనే మాట్లాడాలి" అన్నాడు.

"నాలోనా?" అంటు కరుణ అగి ఎదురుగా సోఫాలో కూర్చోని 'చెప్పండి' అన్నట్టు చూసింది.

"నా లెటర్ అందింది కదూ"

"అందింది."

"దాంతోపాటు మరో ఉత్తరం మీ నాన్న గారికి పంపాను. నువ్వు వచ్చావంటూ రెండు రోజుల తర్వాత మీ నాన్న దగ్గర నుండి జవాబు వచ్చింది నీకు మేనరికం ఉందనీ... ఈ వెళ్ళిమాపుల వేడికి నాళ్ళు దిగివచ్చి నీ కోసం పట్టు బడుతున్నారని... తప్పలేదని జరిగిన అసాకర్యానికి క్షమించమని" వాశాడు.

నాకు వళ్ళు మండిపోయింది. ముందే మేనరికం వున్నాళ్ళు వెళ్ళి మాఫాల దుకు ఏర్పాటు చేయాలి? మమ్మల్ని పూర్వ చేయడానికా? ఇదేనా నెర్దు మనిషి కరనా?

ఒక్కొక్క పెళ్ళికోడకు సుత్తులభాస్కరరావు

ఆయనతో ముఖాముఖి తేల్చుకోవాలని వచ్చాను. పద్దెనిమిది మందిని కాదని నిన్ను అంగీకరించి నట్లు తెలుసుగా" అని ఆ మాటలకు ఆయాసపడి మొహం జేబురుమాలతో తుడుచుకున్నాడు.

వింది కరుణ.

నిని ప్రశ్నించింది. "చిట్టిబాబుగారూ నేను మీకు ఎందుకంతగా నచ్చాను?"

కోవంలోవున్న చిట్టిబాబు ఆ మాటకు చచ్చగా చల్లారిపోయాడు. అతని మొహం క్రమంగా ప్రసన్నమయింది కళ్లద్దాలు ఒకసారి తీసి తుడుచుకుని, మొహంపై చిరునవ్వు పులుముకుంటూ.

"కరుణా!" అన్నాడు. అతని గొంతు వికారంగా వణికింది "బలెక్యూ వెరిమవ్" అనందపారవశ్యంగా అన్నాడు.

"మీ ఆరాధనకు గర్వపడతూవు చిట్టిబాబూ-కాని ఎందుకు నచ్చానో చెప్పారు కాదు."

అతను గొంతు నవరించుకున్నాడు.

"ఇంతవరకూ చూసిన వాళ్లంతా తలొంచుకుని కట్టురాళ్లలా పడివున్న వాళ్లే. కన్నెత్తి చూసిన వాళ్లు తక్కువ. నాకోసం వాళ్లు పడ్డ ఆరాటం, కంగారు, బెరుకు - నాకు అవహ్యం పుట్టించాయి. జాలి కూడా కలిగింది. చిల్లవున్న చురుకు చలాకీతనం బాళ్ల మాదు"

"అలా? చురుగ్గా వున్నందుకేనా నచ్చాను?"

"ఒక్కమరుకేనా? చిలిపితనం-అందానికి అందం - చదువుకు చదువు - సంస్కారం - సరసపువ్వులయం - అన్ని నీలో కనిపించాయి అందుకే నచ్చావు."

"పద్దెనిమిది మందిలో ఏ ఒక్కరోనూ ఈ లక్షణాలు కనిపించలేదంటే నేను ఒప్పుకోను. వాళ్లలా తలొంచుకొబట్టే విస్తలంగా చూసే ఆనకాశం మీకు కలగలేదు. ఒక్కరూ నచ్చే అదృష్టం వాళ్లకి కలగలేదు."

"తలొంచుకుంటేనే? శక్తివంచన లేకుండా అందర్నీ నిశితంగా పరిశీలించాను. అంతే ఓడిపోయారు. ఒక్కరోనూ ఒరిగిన వాలిటీ లేదు"

"ఒరిజినాలిటీ ఎలా వుంటుంది చిట్టిబాబూ - తను ఇష్టా ఇష్టాలతో వషేయం లేకుండా మీ నిర్ణయమీద ఆధారపడి ఎదురు తెన్నులు చూసేవాళ్లకు ఒరిజినాలిటీ ఎలా

ఒకానొక పెళ్ళికొడుకు

వుంటుంది? మీరు తలవంకిస్తే చాలు... పెళ్ళికి సిద్ధపడ్డ వాళ్లు-వాళ్లు పరిస్థితులకు బానిసలు కాని మీకేబానిసల్లా అవుపించారు"

"కరుణా - మనవిషయంవదల సంభాషణ అడ్డు దారులు పట్టిస్తున్నావ్"

"ఇది అనవసర ప్రసంగంకాదు. మనకు కావలసిన ఆంశం"

"ఎన్నికలనెది నాకనంబంధించినవిషయం వీళ్లందర్నీ డిస్ట్రాయింట్ చేశానని సువ్వెందుకు అనుకుంటున్నావ్? నచ్చని స్త్రీని చేసుకోని బీబితాంతం బాధపడ్డంకంటే విరివిగా ఎందర్నైనా చూసుకోని ఎన్నుకునే అనకాశం మగవాడికేపున్న వ్యవస్థలో కొందర్ని నిరాశ పరచడం తప్పదు. నా అన్వేషణలో నున్నా

యోగులు

ఈ యోగులంతా వింత జైరాలులు వారు అలపించేవన్నీ జీవనరంగాలు అయినా అవి వింటువారు అంతా

విరాగులు
ఈ యోగులంతా పరమ 'ర్యాగ్'లు వారు ధరించేవన్నీ దుర్గంభవు 'ర్యాగ్'లు అయినా అవి బ్రహ్మానందపు విందుకర్మ

మైస 'రిగ్'లు.
ఈ యోగులంతా రాదారి 'కృక్'లు వారు దాడికైవాడు తాళపత్రపు

బుక్కులు
అయినా అవి ఛేదించు అజ్ఞానపు 'కృకాలు'

ఈ యోగులంతా గొప్ప 'రుక్'లు వారికి జీవిత చదరంగంలో తేవు 'రుక్'లు అయినా గెలిపించువారిని సత్యపు

బుక్కులు.
ఈ యోగులంతా అంటు రోగులు వారి కాయాలన్నీ నియమాల గాయాల

చిరుగులు
అయినా అవి తొరగు ధర్మామృతపు మరుగులు.

ఈ యోగులంతా మహా భోగులు వారికి ఇలలోతేవు బహు భోగభాగ్యాలు అయినా వారు అలౌకికానందానుభవ భాగులు.

--- తాళ్లూరి లాబన్ బాబు

తగిలావు. నచ్చావు."

"చిట్టిబాబూ. మీరు ఎందరో చూసుకొని ఏరుకునే ప్రావిజన్ మన సాంకేయంలో వుండగా నన్నవట్టుకొని ఎందుకు వేలాడు తున్నారు. మరో స్త్రీకోసం ముమ్మరించ కూడదా?" చిట్టిబాబు బిత్తరపోయాడు. అతని కంఠం గాఢకమయింది. "సువ్వలైక పోతే నాకు జీవితంలేదు కరుణా పెతకబోయిన తీగదొరికిందని సంచరపడ్డా - చివరకు సాధించానని పొంగిపోయా... కరుణా నిన్ను నేను పేమిస్తున్నా నేను నిన్ను చూడకముందు నుంచీ ఆరాధిస్తున్నా... నీవు నాకలక పంటని. ఊహలనుందిరివి. మనల్ని విడదీయ్యాలని ఎవరో పయత్నం చేస్తున్నారు. నువ్వు నాలో వచ్చేయ్. మేనరికం కాదని వలచి నరించి అవు రూపంగా అభిమానించే నాలో రాలేనా? ఏష్టాప్పిగొరవించుకున్నెన్నో త్యంకులేదా"

"స్టాపిట్! మిస్టర్ చిట్టిబాబూ! గ్రాత్త్యం గల అడదాన్ని మీరు నూంచలేరు ఎరించలేరు. నేను మీకునచ్చాను నాకుమీరు నచ్చారని ఎలా చెబుతున్నా? నచ్చిన అడదాన్ని లేవదీసుకోని పోగల చేపచ్చ మీరు మార్కెట్లో ఎందుకు ప్రవేశించారు?"

నిత్యజీవితంలో ఎందరో సాందర్యవతులు కనిపించారు. ఎవరో ఒకర్ని ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకుంటే బావుండేది. వాద్దుమీరి అవతలి వాళ్ల మనసు తెలుసుకోకుండా డాల్ఫింగ్ అని ప్రాయడం- సువ్వ అని సీలవడం ముద్దులు పోస్తు చేయడం మీ వెలితితనానికి, సంస్కార హీనతకు చిహ్నాలు."

చిట్టిబాబు విసుపోయాడు.

"నీ ధోరణి అర్థంకావటంలేదు కరుణా"

"ఇంకా అర్థం కాలేదా? మీకర్థమయ్యేలా ఎలా చెప్పాలో నాకు అర్థం కావటం లేదు. అంతకంటే ముఖ్యం... మేనరికం అని నాచ్చ గారు అబద్ధం ఆడవలసిన అగత్యం ఏవిటో బోధపడటం లేదు."

"అంటే"

"చూశారా? మీరు పద్దెనిమిది మంది అడవెల్లల్ని నిర్దాక్షిణ్యంగా మొహాన కొట్టి నట్లు పచ్చలేదని నిరాశపరిచారు. ఒక్క మగ వాణ్ణి రిబెక్ట్ చేయడానికి అడవెల్లల తండ్రి ఎంత అవస్థ పడతూన్నాడో"

"... .."

"మీరు నాకు నచ్చలేదు. అదీ అరలు విషయం."